

M-165/2010 Álit 19. janúar 2011

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 19. janúar 2011 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-165/2010:

I

Hinn 14. desember 2010 bað Y, kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa um álit vegna þess að Y hefði tekið gjald, kr. 550, fyrir það að útfylla tollskýrslu óumbeðið. Segir svo í álitsbeiðni:

„Innheimt er gjald fyrir tollameðferð hjá Y upp á kr. 550.-, án samráðs við mig, mér er ekki gefinn kostur á að koma sjálfur með tollskýrslu, þess í stað er ég rukkaður um kr. 550.- fyrir þessa óumbeðnu skýrslu á vöru að andvirði kr. 149,27. Fékk í gær tilkynningu frá Y um sendingu frá útlöndum, þar er ég krafinn um reikning fyrir vörunni til að hægt sé að tollafgreiða vöruna, en mér ekki gefinn kostur á því í þessu bréfi að koma sjálfur með tollskýrslu fyrir vörunni. Hér er á ferðinni sjálfskipað innheimtuferli sem er með öllu ólíðandi, og gjaldtaka að sama skapi út úr öllu korti. Mér á að vera boðið upp á að koma sjálfur með tollskýrslu eða nota þeirra þjónustu að öðrum kosti, þar sem kemur greinilega fram hvað hún kostar.

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa starfar samkvæmt lögum nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og reglugerð nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Samkvæmt lögum nr. 87/2006 geta aðilar sem greinir á um réttindi sín og skyldur í kaupum samkvæmt lögum nr. 50/2000 um lausafjárkaup, lögum nr. 42/2000 um þjónustukaup eða lögum nr. 48/2003 um neytendakaup snúið sér til kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa og óskað eftir álitsgerð nefndarinnar um ágreiningsefnið. Valdsvið kæruneftndarinnar nær því ekki til að gefa álit á ágreiningi sem ekki fellur undir framangreind lög.

Þau viðskipti sem álitsbeiðandi átti við Y, sem hann lýsir svo að fyrirtækið hafi óumbeðið og í sinni óþökk útfyllt tollskýrslu fyrir innflutta vöru og tekið gjald fyrir sem hann vill fá endurgreitt, falla hvorki undir lög um lausafjárkaup né neytendakaup, þar sem ekki er um að ræða gjaldtöku eða kaupverð fyrir hlut.

Í 1. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup er gildissvið laganna skilgreint. Þar segir í 1. gr.:

Lög þessi taka til hvers kyns samninga um kaup á þjónustu sem veitt er neytendum í atvinnuskyni gegn endurgjaldi og þegar veitt þjónusta felur í sér:

1. vinnu við lausafjármuni,
2. vinnu við fasteignir, vinnu vegna byggingarframkvæmda eða aðrar framkvæmdir á landi,
3. geymslu á lausafjármunum,
4. ráðgjafarþjónustu sem veitt er í tengslum við 2. tölul.

Með þjónustu er átt við heildarframlag seljanda sem honum ber greiðsla fyrir. Með neytanda er átt við einstakling sem er kaupandi þjónustu og kaupin eru ekki í atvinnuskyni eða í tengslum við starf hans.

Af skilgreiningu þessari er ljóst að viðskipti þau sem álitshæðandi kvartar undan falla ekki undir gildissvið laga nr. 42/2000 sem leiðir aftur til þess að kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa hefur ekki vald til þess samkvæmt þeim lögum sem hún starfar eftir að gefa álit eins og hann óskar eftir.

Niðurstaða kærunefndarinnar er því sú að samkvæmt framansögðu og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa beri að vísa beiðni álitshæðanda frá nefndinni.

II

Álitshæð

Álitshæðni Y er vísað frá kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Friðgeir Björnsson
formaður

Ólafur R. Guðmundsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir